

Foreningen af Udlændingeretsadvokater
C/o fungerende formand advokat Anne Osbak, Nørregade 30, 1164 København K

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Mail: jm@jm.dk

København d. 10.4.2012

Vedr.: høringssvar – sagsnr. 2012-960-0003 – forslag til lov om ændring af udlændingeloven (familiesammenføring med børn).

Foreningen af Udlændingeretsadvokater, FAU, kan desværre på grund af tidnød ikke fremkomme med sine egne bemærkninger til høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af udlændingeloven (familiesammenføring med børn), men kan i det væsentlige tilslutte sig bemærkningerne i Retspolitisk Forenings høringssvar, bortset fra de mere subjektive bemærkninger.

På FAU's vegne
Anne Osbak,
Formand
Fg.

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedr. udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(Familiesammenføring med børn)

Justitsministeriets sagsnr. 2012-960-0003

Retspolitisk Forening skal indledningsvis bemærke, at området for familiesammenføringer synes at være ganske vanskeligt at lovgive om, da det rummer et utal af modstridende hensyn, som det er vanskeligt at afveje uden at bringe væsentlige retssikkerhedshensyn samt hensynet til overholdelsen af Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser i fare. Dette gælder i udpræget grad, når der er tale om lovgivning om forholdet mellem børn og deres forældre. Indtil nu har dette område i ganske vid udtrækning været brugt som et chikanøst instrument i behandlingen af herboende udlændinge, der ønskede familiesammenføring med mindreårige børn.

Lovforslaget lægger op til en lempelse af de hidtil gældende regler, men gør, som det var tilfældet med reglerne om familiesammenføring med ægtefæller, ikke grundlæggende op med en lovgivning, der indholdsmæssigt såvel som lovteknisk er svært gennemskuelig endda for fagfolk, der har beskæftiget sig med udlændingeret i mange år.

Foreningens bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Ad 1. Foreningen finder rigtigt, at der nu indføres et alderskrav på i praksis 8 år, der fjerner kravet om udlændingemyndighedernes vurdering af, om barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet. Det ændrer imidlertid ikke ved, at denne helt igennem skønsprægede vurdering som hovedregel opretholdes for børn over denne alder. Adgang til familiesammenføring med børn indtil 15 år, jf. § 9, stk. 1., nr. 2, udelukker familiesammenføring med børn over denne alder. Disse regler er ikke ændret.

Foreningen finder det ikke rimeligt at fastsætte en sådan grænse, men finder det bedst stemmende med almindelige regler om umyndiges retsstilling, at der fastlægges en 18 års-grænse. 15 års-grænsen synes valgt helt vilkårligt ud fra en antagelse om, at der nok er mere integrationspotentiale i 10-12-årige end i 16-18-årige, hvad der næppe er noget seriøst belæg for at mene. Der henvises i øvrigt til høringssvarene til L 171 (2003-2004) bl.a. fra Red Barnet, Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp og Børnerådet.

Ad 2. Foreningen kan tilslutte sig, at der indføres mere præcise kriterier for, hvordan man skal forstå brugen af begrebet "barnets tarv" i forbindelse med behandlingen af en sag om generhvervelse af opholdstilladelse efter et længerevarende udlandsophold. Det i bemærkningerne s. 46-48 anførte forekommer velegnet som vejledende retningslinjer for forvaltningen af reglen. Det er imidlertid tvivlsomt, om en regel om "sanktioner" af denne karakter over for såkaldte genopdragelsesrejser overhovedet har nogen mening. For det første findes ingen undersøgelser af omfanget af udlandsophold med genopdragelseshensigt. Talmaterialet baserer sig på rene gætterier grundet på en forespørgsel til 3 kommuner i 2003 i forbindelse med tilblivelsen af L 171. For det andet vil sådanne rejser uden nogen form for opholdsretlige ubehageligheder kunne foretages af børn, der er danske statsborgere. For det tredje kan sådanne rejser udmærket tænkes foranlediget af forældre, der er bekymrede for kriminel adfærd og ønsker deres barn påvirket til en mere håndfast moral. En situation som et barn i den relevante aldersgruppe vel næppe uden videre vil finde acceptabel kammerater, fritidsinteresser og skolegang taget i betragtning, selvom der ikke er tale om egentlig tvang. Det fremgår som et element, der kan vægtes, at barnet i hjemlandet har opholdt sig hos nær familie. Dette forekommer hverken rimeligt eller forståeligt, da et ophold i det tidligere hjemland under alle omstændigheder naturligt vil kunne foregå hos derværende familie uden, at dette i sig selv bør kunne give anledning til mistanke om opdragelse til fjendtlig indstilling til Danmark. Foreningen finder således, at generhvervelse af opholdstilladelse efter længerevarende udlandsophold uanset dettes formodede karakter bør være den altovervejende hovedregel, og at kun tungtvejende grunde i det enkelte tilfælde bør kunne medføre et afslag.

Ad 3. Der henvises til bemærkningerne under ad 1.

Ad 4. Foreningen har ikke med forbehold for det ovenfor anførte andre bemærkninger end, at det da er udmærket, at Udlændingestyrelsen af egen drift skal tage spørgsmålet om generhvervelse af opholdstilladelsen op.

Ad 2-4. Foreningen har bemærket, at reglerne om indbringelse af afslag på generhvervelse af opholdstilladelse ikke er ændrede, da der ikke foreslås nogen ændring af bestemmelsen i udlændingelovens § 52. Det hedder i dennes stk. 3, at "Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt..." Bestemmelsen må forstås således, at retsplejelovens hovedregel om mundtlighed er fraveget i disse sager. Der synes ikke at være nogen særligt væsentlige grunde til i denne type sager at bryde med et retsplejeprincip, der har været uantastet siden 1919. Foreningen skal derfor foreslå i forbindelse med den forestående lovændring, at denne bestemmelse udgår af loven, således at sagerne kan gennemføres i den almindelige retsplejes former.

Ad 5. Foreningen skal ikke udtale sig imod, at kommunalbestyrelsen pålægges en pligt til føre samtaler med forældrene om risikoen for bortfald af opholdstilladelsen på grund af langvarigt fravær som led i et udlandsophold med formodet genopdragelseshensigt. Foreningen finder det også rimeligt, at der tilgår Udlændingestyrelsen underretning om, at en sådan samtale har fundet sted. Det fremgår imidlertid af den foreslåede § 44 c, stk. 3, at underretning efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene til en mindreårig udlænding, der er omfattet af stk. 1, anden form for særlig støtte efter reglerne i § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, i lov om social service, og om kommunalbestyrelsen i den forbindelse har orienteret forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. stk. 2. En

sådan bestemmelse rejser imidlertid spørgsmålet om videregivelse af fortrolige oplysninger fra en forvaltningsmyndighed til en anden.

Dette spørgsmål om videregivelse efter persondatalovens § 8, stk. 3, blev rejst ved Datatilsynets høringssvar af 12.02.2004, ad L 171 (2003-2004). Datatilsynet henstillede dengang, at lovforslagets bemærkninger forholdt sig til dette forhold, idet tilsynet foreslog følgende formulering indføjet: ”De foreslåede bestemmelser indebærer en fravigelse af de strenge betingelser for videregivelse i persondatalovens § 8, stk. 3, jf. § 8, stk. 2, nr. 1 og 2. Videregivelse af oplysninger fra forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver indenfor det sociale område, vil således kunne ske i medfør af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, idet videregivelsen normalt vil være nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.”

Så vidt ses er dette spørgsmål hverken i lovforslagets almindelige bemærkninger eller bemærkningerne til de enkelte bestemmelser omtalt. Problemstillingen er fortsat aktuel med det nye lovforslag, og foreningen skal derfor henstille, at Datatilsynets henstilling efterleves.

København, d. 9. april 2012

Bjørn Elmquist
formand

Leif Hermann
medlem af bestyrelsen